

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó Skribanek Géza.	Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor. Nyiltór sora 40 fillér. Hirdetések nagyság szerint.
---	--	--

Magyarország és a nagy világ.

Nem akarjuk azt mondani, hogy nem szép az, amit mi magyarok Páris villágkiállításán kiállítunk. Nem akarjuk, de azzal nem is mondanánk igazat. A párisi magyar kiállítás megéri azt a néhány százezer forintot, amit az ország pénzéből ráköltöttek. Szép is, művészies is, eredeti is. A külföldi ember, ha be fog lépni a magyar pavillonba, nem fog mást találni, mint tetszetős, újat és dicsérni valót. Meg is fognak dicsérni bennünket a mi külföldi barátaink. Azt fogják mondani ó, mi jól tudjuk már előre, hogy mit fognak mondani:

Lovagias nemzet a magyar.

Bátor és büszke faj, daliás és harcziás.

Szereti hazáját, imádja a szabadságát.

A székesfővárosi lapok ezikeket fognak írni arról, micsoda diadalt arattunk a villágkiállításban csikósainkkal, juhászaikkal, huszáraikkal, méneseinkkel, pusztáinkkal és cigányainkkal. És mi idehaza önérettel duzzadt mellünket verni fogjuk:

— Megmutattuk a németnek, hogy mit tudunk.

Pedig hát, engedelmet kérek, nem mutattuk meg. Amiket megmutattunk, azok sajátos nemzeti vonásunk, magyar speciálítások, melyek immár kiveszőben vannak. Ezeknek ellenében van hatalmunk, kulturánk, gyárpar, kézműipar, vasutak, hajók, bányák, tudományos intézetek, főiskolák, és mindenekfelett földmívelésünk és állattenyésztésünk, szóval művelt és modern nép lettünk, mely az árral uszik és megérti a kor jelszavait. Európai nemzet vagyunk nemcsak a földrajz címén, hanem törvényeinknél, életfelfogásainknál és műveltségünkönél fogva is.

És hogy ez lettünk, azt nem méltatjuk be oly eklatánsan Párisban, mint ahogyan rászolgáltunk és ahogyan szükségünk van rá.

A külföld, nagyjában mostis olyan véleménynyel van rólunk, mint 40 esztendő előtt. Magyar nemesnek nézik a cigányt és ha levelet írnak Magyarországra, így czimezik: Budapest, Austriche. A nagy világ publikuma azt tartja rólunk is, hogy fél-barbár nép vagyunk és országunk az osztrák császárság tartománya. Alkotmányunkról, szabadságunkról, kulturánkról —

leginkább csak a külügyminiszteriumban tudnak.

A párisi világkiállítás alkalmunk nyilik a külföld neveltséges véleményét megezőfolni. Az előkészületekből ítélve: ezt a czélt, nem hisszük, hogy a kívánt mértékben el fogjuk érni.

Van egy másik fontos czél is. Tudniillik, hogy reklámot csináljunk és piacot teremtsünk a magyar nyers-terményeknek. Reméljük, hogy ez jobban fog sikerülni.

Mi sem bizonyít jobban a magyar nép modernsége mellett, mint az a csodálatos, óriási érdeklődés, a melylyel országszerte a délafrikai véres háboru iránt viseltetünk. Nemesak a háboru szenzációja a szülő oka ennek az érdeklődésnek, hanem a hatalmasan nyilvánuló rokonszenv a burok iránt, akik szabadságukért harcolnak. Mert hiszen még nemrég mi is harcoltunk a szabadságért . . .

A műveltségünkben elfásult és erkölcesekben bágyadt európai nemzeteknek dicső példa int, messze, Délafrika véres mezeiről. Ott is úgy tudnak meghalni a szabadságért, mint mi tudtunk ötven éve. Bárhogy végződik is a

T Á R C Z A.

Privigyei. A bosszuálló.

Privigyei Ferenc országgyűlési képviselő, akit a Házban tréfásan Felsőnek szoktak szólítani (mert a Privigyey egy őst Privigyeszky-nek hívták s ez az őst állítólag rokonságban állott a lengyel királyokkal), a Svábhegyen volt a feleségével és a leányával. A nyári mulatságnak csak éjfélután szakadt vége, s mikor Privigyeyék visszatértek a József-köruttra, keletfelől már világosodott az ég alja. A képviselő megnézte óráját, s konstaltván, hogy a kocsit ötödfél óráig használta, egy ropogós tizes bankót nyomott a fiakkeres markába.

A kocsis úgy nézett a bankóra, mint ha egy guatemalai vagy uruguayi pénzdarabot látott volna.

— Mi ez? kérdezte Privigyeitől szemtelenül.

— Hogy ez mi? szólott a képviselő

bámulva. — Teringettét, csak nem vakult meg talán utközben? Hát egy tizes bankó.

— És miért adja az ur nekem ezt a tizes bankót?

— Miért? szólott most már Privigyey idegesen. Hát azért, hogy oly kegyes volt s engem a Svábhegyről idáig hozott . . .

A kocsis megforgatta kezében a tizes bankót, elülről, hátulról megnézte még egyszer s aztán fitymálva tekintett le a bakról a régi lengyel királyok utódjára.

— Ha az urnak nincs több pénze tiz forintnál, mondta pökhendi hangon — akkor jobb lesz, ha máskor gyalog jön le a Svábhegyről. . .

Privigyey rekedt ordítást hallatott nyakerei kidagadtak, arcát elfutotta a vér, s bizonyára pozdorjává tőri a szemtelen kocsist, ha a felesége és a leánya ijedten közbe nem vetik magukat. Mig az asszonyok az öreg emberrel bajlódtak, a fiakkeres szerencsésen kereket oldott. Privigyey azonban még ekkor is reszketett a fölindulástól, a szivart kiejtette a kezéből, s magánkivül, dühösen kiállította:

Várj kutya, várj, ezért meglakolsz. . . Velem beszélt így, velem, akinek minden pereputtya gavallér volt. . . Szerencsére tudom a gazember számát: 969. . . Ezt az éjszakát, hitvány léhűtő, még késő öregségedben is megemlegeted. . . .

Privigyey tehát korán reggel elment a kerületi kapitányhoz. A tisztviselő, aki a parlamentből jól ismerte az öreg urat, előzékenyen helylyel és szivarral kínálta meg, majd megtudván, hogy miről van szó, nyájasan lecsillapította a haragosan gesztikuláló bácsikát.

— Legyen nyugodt a képviselő ur, a goromba kocsis meglakol a kihágásért. . . Még ma beidőztetem a kapitánysághoz, s ha a képviselő ur szives lesz holnap idefáradni. . .

— Hogyne fárádnék! . . . Még azt is végignézném amikor a csirkefogót felkötik. . . .

— No, az bajos lenne kissé! . . . Rendszabályaink az ilyen esetben csak pénzbírságot, vagy elzárást ismernek, . . .

— Pénzbírságot, vagy elzárást! . . .

szörnyű háboru, a brit oroszán és a bur sas között, a burok egy félszázadra megmentették a szabadság ideális szeretetét, mely már-már hültni kezdett a nemzetek szívében.

Adja Isten, hogy ez a háboru ne terjedjen túl Délafrika határán s a szörnyű tűz ne csapjon át Európába. Mert itten olyan rombolást okozhat, aminőt még soha. Bár a nemzetközi viszonyok olyanok, hogy a tőlünk fizikailag legtávolabb álló dolgok, például ez a háboru, egy éjszaka alatt szoros érdekiünkkel jöhet közvetlen összeköttetésbe, semmi ok arra nincs, hogy a jövő miatt aggodalmaskodjunk.

Szegény burok! A hatalmak tán sohse voltak még oly nagyon semlegesek, mint éppen most.

Ez a háboru a biztosítéka annak, hogy az európai nemzetek nyugalmát jóidőre semmi sem fogja megzavarni.

Magyarország népe fennakadás nélkül törhet előre a megkezdett uton a boldogulás felé. Osztályrészünk a béke, a munka.

Hirek.

— **Márczius 15-ikének megünneplése.** A „Baresi Olvasókör” mint minden évben, úgy az idén is kegyeletesen fogja megünnepleni márczius dicső emlékét, saját helyiségeiben. Dicsőre a kör érdemes vezetőinek, kik elkövetnek mindent, hogy az ünnepély méltó szép legyen a nap emlékéhez. Sikertült az ünnepély műsorának közreműködéséhez oly két férfit is megnyerniök, kik igaz honfiai lélekkel és szeretettel csüngnek minden szép és üdvös dolog iránt s nevék tiszteletét és szeretetét vivott ki a nép körében. E férfiak: Szabó Kálmán és Szalóky Dániel, publi-

Nyomorult pénzbüntetéssel sújtják azt, aki egy Privigyeyt megbántott! . . . Ugy látszik, a kapitány ur nem tudja, hogy a Privigyeyek a lengyel királyoktól származnak.

— De nagyságod is tudja, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő. . . A fiákeres akkor is csak ilyen büntetést kapna, ha közönséges fűszerkereskedőt sértett volna meg. . . Egyébként a képviselő ur micsoda büntetést kívánna?

— Micsoda büntetést? . . . Teringgettét, ha már föl nem kötik az akasztófát, tartsák két hónapig kenyéren és vizen. . .

A klubban részvevő csoportok vették körül aznap este az öreg Privigyeyt aki még akkor is magánkívül gesztikulált

— Nekem mondta, hogy gyalog járjak, nekem hörögte dühösen, elrekedve. Hajdanta pallossal vágta volna le a fejét, míg most. . .

— Talán csak van bennük annyi becsület, hogy most is levágják, szóltak a fiatalabb képviselők tréfásan.

A belügyminiszter, aki éppen, arra felé jött, évődve megállott az öreg ur előtt.

— Jérum, mi a baj, Feri bácsi?

— Mi a baj? Az, a, baj, kegyelmes

ezisták, lelkes népművészek.

Az ünnepély este 8 órakor veszi kezdetét a következő műsorral:

1. Hymnus, éneklé a közönség. 2. Megnyitó. Fried Lajos, a B. O. elnöke. 3. Nemzeti dal, Petőfi Sándortól. Szavalja Gruber György tanító. 4. Alkalmi felolvasást tart Szalóky Dániel tanító. 5. Márczius tizenötödikén. Ábrányi Emil-től. Szavalja Körmendy Alajos. 6. „A 48-as idők eszméi.” Előadja Szabó Kálmán v. országgy. képvis. 7. Szózat. Éneklé a közönség.

Ünnepély után társas vacsora lesz, melyen egy teríték ára 1 korona.

— **A csokonyai „Polg. Olvasókör”** is méltó kegyelettel ünnepli márczius 15-ikét, hasonló meleg hazafisággal a múlt évekhez. Az ünnepély műsora következő: 1. Hymnus. Éneklé az énekkar. 2. Elnöki megnyitó. Tartja Lőrincz János. 3. A „Talpra magyar”-t szavalja Kovács B. János. 4. „Talpra magyar”-t éneklé az énekkar. 5. Alkalmi felolvasás. Tartja Lőrincz János. 6. A magyar nemzethez. Szavalja Deák István. 7. Nemzeti ének. Éneklé az énekkar. 8. Alkalmi költemény. Szavalja Kis János. 9. Felolvasás. Gyura Jánostól. 10. Szaválás. Kulesár István által. 11. Elnöki zárszó. Lőrincz János által. 12. Szózat. Éneklé az énekkar.

— **Sorozás Barcson.** E hó 7- és 8-án ejtetett meg Barcson a sorozás, a polgárság részéről Maár Gyula alispán, a katonaság részéről Horváth és Vagács őrnagyok elnökléte alatt, az első a honvédség-, az utóbbi a közöshadsereg részéről. Az idei sorozás kedvező eredménnyel végződött a hadfiak szaporitása érdekében, amennyiben a sorozat alá került legénységnek több mint 50 százaléka bevált. Az első nap 119-et, a második nap 118-at soroztak be. A baresi járás e tekintetben — dacára hogy kisebb — tultett Szigetváron. Így tudni meg hát, merre vannak a derék gyerekek!

— **Hymen.** Dr. Pátkai Dániel szerkesztőtársunk, az Általános Pénzügyi Szemle te-

uram, hogy az országot tönkreteszik a fölösleges humanizmussal. Tíz vagy husz pengőt fizessen az a nyomorult, aki egy Privigyeyt megbántott? . . . Bezzeg, ha én állanék a belügyek élén. . .

Mit tennél, Feri bácsi? kérdezte a miniszter jókedvűen.

Huszonötöt veretnék rá nyilvánosan a Kerepesi uton és aztán fegyházba, vagy börtönbe küldeném.

A belügyminiszter nyájasan megveregette a haragos öreg ur vállát.

Csak menj el, Feri bácsi, a kapitány elé, majd ott meg kapod az elégtételt. Ha a kocsis csak ugyan vétett, — amiben nem kételkedem, — akkor keményen és igazságosan megbüntetik. . .

— Pedig nem igen lesz jó, ha odamegyek, dörmögte Privigyey szikrázó szemmel. . .

— Miért nem?

— Mert ott, a kapitány előtt, szétmorzsolom.

A kapitány végighalgatta a feleket, majd hangosan kimondta az ítéletet:

— Csuka Mihályt, a 969. számú fiáker bérkocsisát, illetlen és tiszteletlen magaviselet miatt, husz forint pénzbírságra vagy esetleg négy napi elzárásra ítélem. . .

És a vádlott felé fordulva, így folytatta.

— Lefizeti-e Csuka Mihály a husz

vékeny szerkesztője, e hó 6-án lépett frígyre Budapesten Farkas Elza urkölggyel.

— **Halálozások.** Páratlan rokonszeny és osztatlan részvét szülte könnyek közt helyezték tegnap délután a hideg sir üregébe egy köztecsülésben álló család egyetlen férfi sarját, büszkeségét, ifju Piszár Antal, főgymn. VIII. o. tanulót, a ki hosszas és kimondhatatlan fájdalmak közt lehelte ki fiatal lelkét f. hó 8 án délután 2 órakor. A tuberculosus, melynek terjedését az orvosi tudomány, az állam minden hatalommal meggátolni igyekszik, szedte áldozatát a család reményét s vált szülőkévé a vigasztalhatlan szülői és nővéri szívet sújtó szörnyű csapásnak, tenger bánatnak. De nemcsak ők siratják, gyászolja őt minden, a ki ismerte, mert kedves, rokonszenves fiu volt, a ki mindenkit megnyert, magához vonzott. Hogy egyénisége vonzó volt, hogy mindenki szerette annak legfényesebb bizonyítéka tegnapi díszes temetése, a mely oly fényes és impozans volt, hogy a régiék sem emlékeznek, nem tudnak vissza emlékezni olyanra. Kellemes, napfényes tavaszi délután volt s így az Ég is elősegítette, hogy lelkének porhüvelyét, melyet a földi salaktól megtisztított, őszinte részvéttel kísérhessük utolsó útján. Már 2 órakor gyülekezett a tengersokaság, hogy a boldogultnak kísérőihez csatlakozzék. A „Circum dederunt” magasztos és bánatos hangjainál egy zokogásba tört ki minden, szív nem maradt bánatos érzés, szem nem maradt könny nélkül. Minden társulat, kör és egyesület megjelent, condoleált, a vigasztalhatlan szülőknél, hogy a kegyelet és szeretet adóját lerójjá. Rokoni, barátjai és ismerősei a távolból is eljöttek, hogy sirjanak azokkal, a kiknek szívére a sirás enyhítő, gyógyító balsam. A szertartás végezte után megindult harangzúgás közt a menet. A halottas kocsi kétoldalt fehérbe öltözött leánykák, körülök ifjak — a boldogult tisztelői — kísérték; koporsóját szinte láthatatlanná tette a koszoru és virág-erdő, az igaz szeretet fényes jelei.

forintot, vagy leüli-e a négy napos büntetést?

Csuka Mihály megvakarta a feje bubját és hosszabb köhécselés után így szólott:

— Téns kapitány ur, alázatosan jelentem, hogy husz forintot már nem látam egy esztendeje, mert egy egész hosszú kónap alatt se keresek összesen husz forintot. . . Ha pedig a téns kapitány ur négy napra lecsukat, a gazdám irgalmatlanul elesap. . .

— Paperlap, ne karatyoljon itt annyit! szólott a kapitány szigoruan. — Arra feleljen kend: vajjon fizet-e, a vagy természetben akarja a négy napos lecsukást?

— Téns kapitány uram alásan jelentem, hogy odahaza négy nevetlen kölykem van s ha lecsuknak, mind a négy kölyök éhen marad. . . .

A kapitány most megnyomta íróasztalán a villamos esőngetyűt.

Gogolák, mondta a besiető rendőrnök — ezt az embert lecsukják négy napra. . . .

— Tyűh, fakadt ki a kocsis verejtékezve, — a kölykeknek bizony fölkapik az álluk. . . .

Ott láttuk a gyászoló családot, a rokonok, a Nőegylet, a Casinó, az Olvasókör, a kaposvári főgymnasium, a baresi róm. kath. tanítók, Kohut, Szenthe, Valkó, Kronberger stb. családok remek koszoruit, mindegyik koszorun a részvét őszinte nyilatkozatával.

A menetet megnyitotta a zenekar, a mely szép játékaival csak sürübbé tette a boldogultért ejtett könyhullatást. A halottas kocsit követte megtört szívvel a gyászoló család, a rokonság s az elhunytak osztálytársai, kik mint a kaposvári gymnázium képviselői igyekeztek megjelenésükkel a nagy bánatot enyhíteni, ugyancsak ők énekeltek is s érezték át szívük egészében azt a mondhatlan szomorúságot, a mely közös, a mely mindnyájunké, kik őt ismertük és szerettük.

A sírgödör szélén a kaposvári főgymnasium képviselőjében Menezer Ernő, VIII. o. tan. nyitotta szólásra ajkait s meleg, könyfakasztó szavakban búcsuzott el a szeretett osztálytársától, kit élte hajnalán — mint fakadó virágbimbót a vihar — tépett le a halál kérlelhetlen hatalma.

Testét rideg hantok fedik már, melyeket igaz bánat könnyei öntöznek meg, lelke elszállt annak trónjához, ki mindnyájunkat alkotott. Szülői, huga és rokoni mérhetlen bánatát enyhítse annak tudata, hogy mindnyájan siratjuk és gyászoljuk szívünkben, egyetlen fiukat pedig haló porában áldja meg és lelkét vegye magához a mindenek Istene!

Csak röviden értesülünk lapunk zárta felé a szomorú hírről, hogy gróf Somssich János, Babócsa egykori földbirtokos ura e hó 7-én éjjel hirtelen elhunyt zalamegyei Ormándlaki birtokán, 62 éves korában. Babócsa és vidéke, a ki csak ismerte a nemesszívű grófot, mély részvéttel veszi bizannyal a szomorú hírt. Teljes életében jót tett mindenkivel, Babócsa szegényei áldva-áldják emlékét. Gavallér, jószívű s barátságos ember volt mindenkivel szemben, szóval ő Babócsának igazi lelkes jó földesura volt. Vagy 12 évvel ezelőtt adta el babócsai birtokát fivérének, a kivadári gróf Somssich Adolfnak, s ő családjával Bécsbe ment fel lakni. Egy évvel ezelőtt ismét birtokot vett Zalamegyében, Ormándlak közelében s újra a gazdálkodásban találta örömet. A kérlelhetlen sors itt vetett véget áldásos életének. Legyen áldva emléke!

Gogolák karonkapta a kölykek apját, de Privigyey, a lengyel királyok unokája, most bátoranul így szólott a kapitányhoz:

— Ha a kapitány ur megengedné, volna némi beszélni valóm a vádlottal. . .

— Tessék képviselő ur. . .

Privigyey bevonnult a sarokba, s titokzatosan közelebb hajolt a bérkocsisához.

— Lám, mondta, — lám buta állat, ugye mirevaló volt gorombáskodni egy képviselővel. . . Most már itt van, elmehe. . . azaz, hogy ördögbe mehet. . . úgy lecsukják, mint a pintyet. . . Az ártatlan kölykek meg szépen koplalhatnak odahaza. . . Hát kellett ez magának vén számar? . . Most már aztán beszóhatja az egész dolgot. . .

Csuka Mihály kinosan fejet hajtott.

— Be voltam csipve, nagyságos ur, úgy be voltam csipve, mint a csap. . . Annyi bort ittam estétől hajnalig, hogy hajnalra már azt se tudtam, hogy hol áll a fejem. . .

— Minek iszik, ha nem bírja! fakadt ki Privigyey dühösen. Nekem is megárt a bor, de nem is iszom soha életomban két pohárnál többet. . . Most aztán jó

— **A dohánybevéltás** az itteni bevéltóhivatalnál február hó 24-én befejeztetett, az eredmény jónak jelezhető. Bevéltatott összesen 9500 mm. dohány, mely mennyiségből 280 mm. szivarboríték 1000 mm. válogatott, 2000 mm. I-ső osztály, 2300 mm. II ik osztály, 1900 mm. III ik osztály, 1650 mm. kihányás, 250 mm. hulladék és 23 mm. bev. haszonvetetlen; a méter mézsinaként fizetett átlagár 37 korona 43 fillér. Szép eredményeket értek el a nagytermelők közül az esztergomi főkáptalan baráti urodalma, továbbá Weisz Jakab baresi, Biró Jenő vielseselői, Politzer Géza nagy-korpádi és Petrásek Vilmos kutasí termelők, valamint; a baresi, miki, szuloki és rinya-szt királyi kis termelők közül is egy néhányan; a baresiak közül felemlítendőek Merez Mihály, Schultz István, Vesznér György, Gernerhoffer János, Hebráng János, Weiszhardt Mátyás és Pintér József; a szulokiak közül pedig Fritz Konrad, örg. Huber János, ifju Huber János, Huber József, Huber Vendel, Lachenmayer Mátyás, Lempel János, Lempel Márton, Magenheim Mihály, Merez József, Szántner István, Szember Péter, özv. Szikinger Jánosné, Veiszhardt György, Vekker Kelemen és Vekker József.

A babócsai ifjuság a szegények részére. Lapunk egyik közelebbi számában megemlékeztünk, hogy a babócsai ifjuság műkedvelői-előadással egybekötött táncmulatságának tiszta jövedelmét a babócsai „Polg. Olvasókör“ könyvtára javára szánta. Ujabbán arról értesít bennünket az ifjuság, hogy a kör a följánlott pénzt visszautasította, s ennél fogva ők azt Skribanek Kálmán gyógyszerésznek adták át, mint a babócsai szegények pénztára kezelőjének, hogy azt a szegények részére juttassa. Az ifjuság eme kinyilatkoztatásának szívesen adtunk helyet lapunkban.

— **Sikkasztó adóhivatalnok.** Héregi Géza szigetvári adóhivatalnok, — mint értesülünk — pár száz korona elsikkasztása után e hó 2-án eltűnt Szigetvárról. Pénteken érkezett oda Eckelsberg pénzügyigazgatósági tisztviselő, s Héregi azt hitte, hogy rovincsolni jó s ebbeli ijedsé-

lesz ugy-e, ha lelakatojják? . . . Teringgettét, ostoba fráterje, teringgettét. . . Egyébként várjon csak, hadd nézem. . . Privigyey kihuzta a bugyellárisát, szegyenkezve elővett két tizes bankót és a pénzt titokban odadugta az illetlen kocsis markába.

— Itt a husz forint, mondta halkan, nehogy a kapitány vagy Gogolák meghallja. Fizesse le gyorsan a büntetést és siessen haza iziben a kölykekhez. . . Remélem, hogy most okult valamieskét vén esacsi, máskor illedelmesebb lesz a kuncsaftokhoz.

Privigyey ezzel kezét fogott a kapitánynyal és gyorsan kisetett a hivatalból. A kocsis pedig, zsebre dugván a husz forintot, alázatosan összeütötte a bokáját, így szólván:

— Jelentem alásan a téns kapitány urnak, hogy inkább leülöm a négy napot.

Nos? kérdezte Privigyeyné, mikor az ura délben hazajött a kapitányságtól.

Privigyey ledobta a kalapját és diadalmasan dörmögte:

— Ezt ugyan megtanítottam móresre! . . Fogadok, hogy nem lesz többé kedve hepciáskodni az utasokkal. . .

Szomaházy István.

ge készítette előre a szokásra. Annál meglepőbb Héregi ezen tette, mivel ő közel 30 év óta mint pontos és lelkiismeretes hivatalnok volt ismeretes. Utólag halljuk a hírt, hogy a sikkasztó adóhivatalnokot megtalálták egy fára felakasztva a beczefai erdőben.

— **Öt koronások kibocsátása.** A papiros egy forintosok után végre az öt forint bankók is megszűnnek létezni, pedig oly zajtalanul s könnyen elfértek azok a szegény magyareMBER erszényében, s „leibi“ zsebében. Ezentul majd idejét mulja az a nóta is: „ha benyulok a kis „leibim“ zsebébe, hej, de kevés öt forintos van benne!“ Mint értesülünk, pár nap mulva megkezdik az új öt koronások kibocsátását. Az öt koronások tetszetős külsejűek és művészi szempontból is kifogástalanok. Egyik oldalon látható a király mellképe, a melyet latin fölírás vesz körül; a szöveg az egykoronások szövegével azonos. A szélén a király jelmondata van bevésve. Másik oldalán a császári sas látható, fölötte e felirattal: *Quinque Coronae*. Az új pénznem nagysága megfelel a régi tallérok nagyságának.

— **Téli idő.** A tavasz első hónapja még ez ideig komor, hidegen viselte magát s valóban hideg napjai beillenének akár deczemberi időjárásnak is. A mezőkön fehér hólepel, a föld esont keménynyé fagyva, ködös, borongós idő — így képet nyújt a tavasz születés ideje. Az idei márczius eddig nem fakasztott bimbókat, de a februári enyhe napsugár kicsalt virágait elfagyasztotta. S ilyen téli és hideg időjárás uralkodik vidékünkön, valamint országszerte. Határozatlan, szeszios az időjárás is, mint az új század sok szüleménye.

— **Felebaráti kötelességünknek** teszünk eleget, midőn felhívjuk t. olvasóink figyelmét Pserhofer J. gyógyszerészének hirdetésére.

Nyilttér. *

Boor Ferencz d. v. hivatalnok urnak Barcs.

Fogadd ez uton szerenese kívánatomat, úgy áldjon meg az Isten, a mint megérdemled!

Barcs, 1900 év márczius 8.

— — — **ch** — — — **oz.**

* E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

55

900 vh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 99. V. 629/2 számú végzése következtében Dr. Berkes Móríc szigetvári lakos ügyvéd által képviselt **Epstein-Steiner és Társa** sümeghi, ugy **Pajtás Fülöp** baresi egyidejű foglaltatók javára **Vincze János** gazdatiszt nemeskepusztai lakos ellen 484 kor. 13 kor. 40 fill. s jár. erejéig 1900 év január hó 11-én fogantatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 942 koronára becsült 2 drb. sertés, 8 drb. malacz, 1 tehén, 1 ökör tinó, 1 üsző, 1 bikából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 99. V. 629/2 számú végzése folytán 484 kor. 13 kor. 40 fill. tőkekövetelés, annak és pedig 484 kor. után 1898. má-

jus 18-tól, 13 kor. 40 fill. után 1898. évi január hó 1 napjától járó 6 0/0 kamatai és eddig összesen 94 kor. 28 fill. bírónilag már megállapított költség erejéig alperes lakásán Nemeske pusztán közbenjöttel leendő eszközlésre **1900. évi márczius hó 30 ik** napjának d. u. 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§. értelmében készpénz-fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Szigetvár, 1900. febr. hó 25-én.

Boncz Lajos
kir. bír. végrehajtó.

95
1900.vh. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 99. V. 582/2 számú végzése következtében Dr. Egry Béla pécsi lakós ügyvéd által képviselt **Mindszenti Aurél** pécsi lakós-, Dr. Bleuer Samu bpesti ügyvéd által képviselt **Podvinecz és Heizler** pesti cégéjé javára **Ba-gó József és neje**, ugy **Beck Ferencz** darányi lakós ellen 225 kor. 90 fill. 3748 kor. 90 fill. s jár. erejéig 1900 évi január hó 17-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján felül és lefoglalt és 2940 koronára becsült: Darányban Beck Ferencz lakásán 2 ló, 1 tehén, 4 üsző, 3 göbe, 12 malacz, 1 gőzgép, 1 körfürész, 1 feeskendő, 1 vashenger, 2 kocsis, 1 mázsa, 1 eséplő szekrény, és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 99. V. 582/2 számú végzése folytán 225 kor. 90 fill. 3748 kor. 90 fill. tőkekövetelés, annak és pedig 225 kor. 90 fill. után 1899 november 1-től, 1339 kor. 96 fill. után 1898 aug. 25-től, 1186 kor. 68 fill. után 1898 szept. 1-től, 1222 kor. 26 fill. után 1898 évi szept. hó 17 napjától járó 6 0/0 kamatai és eddig összesen 42 kor. 90 fill. bírónilag már megállapított költség erejéig alperes lakásán Darányban közbenjöttel leendő eszközlésre **1900 évi márczius hó 26-ik** napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§. értelmében készpénz-fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Szigetvár, 1900. évi február 27-én.

Boncz Lajos
kir. bír. végrehajtó.

Tisztítás és javítások olcsón!

Idény értesítés.

A tavaszi idény közeledtével van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy a legujabb tavaszi és nyári szövet-mintákkal, ugymint:

**francia-, skót-,
angol és belföldi**

gyártmányokban a legnagyobb választékkal rendelkezem.

Sok évi gyakorlatom a szabóiparban, úgy mint a korral való haladásom által, a legkényesebb igényeknek is képes vagyok megfelelni.

Miután a tisztelt közönséget **olcsó és a mellett lelkiismeretes** kiszolgáltatásról biztosítom, kérem szives pártfogását.

Kitünő tisztelettel:

Barestelep, Hatház 4. sz

Krausz Manó

férfiszabó.

Angol nőikabátokat izlésesen készítek.

Dr. Pserhofer J. Gyógyszerész

Nélkülözhetetlen házi gyógyszer minden családnál!

Dr. Pserhofer J. Gyógyszerész

Pserhofer J.

VÉRTISZTÍTÓ LABDACSAI

Évtizedek óta el vannak terjedve az egész világon a kevés azon család, a hol ez a páratlan házi gyógyszer hiányzik.

E labdacsokat az orvosok különösen az oly bajoknál ajánlják, amelyek nehéz emésztésnek s dugulásnak következményei, mint pld. zavar az epékeringésben, májfájdalmak, székeltalánok, köhögés, aranyér stb.

Vértisztító hatásuknál fogva kiválóan jó hatást gyakorolnak vérszegység esetében s az ebből származó bajoknál, mint ideges fejfájás, fátkor stb. E vértisztító labdacsok nagy előnye, hogy szelíden hatnak, fájdalmat nem okoznak s így a leggyöngébb szervezettel bíró egyének, sőt gyermekek is bátran használhatják.

Óvakodjunk utanzatoktól!

Számítlan hála- és elismerő-nyilatkozatok!

Használati utasítás mellékelve.

Használati utasítás mellékelve.

1 doboz, mely 15 labdacsból áll 21 kr.
1 tekerés, mely 6 doboz 1 frt 05 kr.

A pénz előzetes beküldése után bermenve:

1 tekerés	1 frt 25 kr.
2 tekerés	2 frt 30 kr.
3 tekerés	3 frt 35 kr.
10 tekerés	9 frt 20 kr.

Egyedül készítő és szétküldési főraktár:

Pserhofer J. gyógyszerész

Bécs, I. Singerstrasse 15.

Elterjedtségüknek fogva a labdacsokat a legkülönbözőbb nyelveken és névek alatt utanoztatják. Terát mindenki csak Pserhoferi fole vértisztító labdacsokat kérjen, s csak azok valódnak, amelyek dobozainak fedelén piros színben „Pserhofer” kézírása látható.

Dr. Pserhofer J. Gyógyszerész

Nélkülözhetetlen házi gyógyszer minden családnál!

Dr. Pserhofer J. Gyógyszerész

Ezen labdacsok hatása gyors és biztos!

A legelőkelőbb orvosok által ajánlva!